

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 15Csp/110/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317209185
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Jakubovič
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2317209185.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudcom JUDr. Rastislavom Jakubovičom v právnej veci žalobkyne: I. G., F.. X.X.XXXX, T. R. Ú., A. Č.. XXXX, v konaní právne zastúpená advokátom: Mgr. Peter Baran, IČO: 50 280 899, so sídlom Stropkov, Nám. SNP 538/16, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Bratislava, Tomášikova č. 48, v konaní právne zastúpený advokátskou kanceláriou: AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., IČO: 36 865 036, so sídlom Martin, P. O. Hviezdoslavova 10625/23B, o zaplatenie 1 593,98 Eur s prisl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd žalovanému priznáva plnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou cestou právneho zástupcu a súdu doručenu dňa 8.4.2017 a jej úpravou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.6.2017 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu vo výške 1 593,98 Eur s prisl. a nahradiť trovy predmetného konania. V podanej žalobe žalobkyňa uviedla, že dňa XX.XX.XXXX uzavrela so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol žalovaný úver vo výške 3 651,33 Eur. Z obsahu predmetnej úverovej zmluvy je zrejmé, že táto neobsahuje náležitosti, ktoré v čase jej uzavretia vyžadoval platný a účinný zákon č. 250/2001 Z.z., a síce neobsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov, chýba počet a termíny splátok poplatku za správu úveru, prípadne iných poplatkov a napokon chýba aj správna výška splátky istiny. Rovnako tak nie je v zmluve uvedená správne ani výška celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a úverová zmluva neuvádza ani adresu, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Vzhľadom na uvedené a vzhľadom na ustanovenie § 4 ods. 3 posledná veta zákona č. 250/2001 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko uzatvorená zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) zákona č. 258/2001 Z.z. Z úverovej zmluvy a z predložených výpisov z úveru vyplýva, že žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 3 651,33 Eur. Z jednotlivých výpisov z úveru za obdobie rokov 2009 až 2016 a dokladov o hotovostnom vklade vyplýva, že žalobkyňa žalovanému uhradila spolu 5 245,31 Eur. Keďže poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia vo výške 1 593,98 Eur. Okrem uvedenej sumy si žalobkyňa v predmetnom konaní uplatňuje aj úroky z omeškania v zákonnej výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy, a to od 11.3.2017 do zaplatenia (t.j. odo dňa nasledujúceho po dni v ktorom mal byť vzniknutý preplatok uhradený).

2. V danej právnej veci Okresný súd Galanta vydal dňa 13.7.2017 platobný rozkaz č.k. 15Csp/110/2017-39, voči ktorému však žalovaný podal vecne odôvodnený odpor. Preto súd uznesením

č.k. 15Csp/110/2017-96 zo dňa 13.10.2017 vydaný platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil a vo veci konal ďalej.

3. Žalovaný v podanom odpore cestou svojho právneho zástupcu uviedol, že nárok žalobkyne v celom rozsahu neuznáva a považuje ho v celom rozsahu za neopodstatnený. V žalobnom návrhu je uvedených množstvo (prevažne) právnych tvrdení (za absencie podstatných tvrdení skutkových, vrátane skutkových tvrdení preukázaných), pričom viaceré uvádzaných tvrdení nie je len nerelevantných vo vzťahu k vymedzenému predmetu konania, ale tiež sa jedná o tvrdenia, ktoré sú v rozpore s právnym stavom veci a na viacerých miestach žaloby dochádza zo strany žalobkyne k tomu, že sú prezentované tvrdenia či už zavádzajúce, alebo relevantne neindividualizované a nepreukázané a tak procesne nerelevantné. Žalobkyňa ani len netvrdí, čo má byť bezdôvodným obohatením, netvrdí (neuvádza) žiadne konkrétne plnenia, ktoré mali dať údajne vzniknúť bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. V sporovom konaní, ako je konanie vo veci samej, je žalobkyňa povinná preukázať akékoľvek plnenie a zároveň je povinná presne uviesť vo vzťahu ku každej platbe, kedy a koľko zaplatila a z akého právneho titulu, čo konkrétne má byť bezdôvodným obohatením. Len voči takému kvalifikovanému tvrdeniu žalobkyne môže žalovaný rozvinúť náležitú procesnú obranu, napr. preveriť, či skutočne išlo o platby na poskytnutý úver, alebo iné, rovnako je taká špecifikácia nevyhnutná z hľadiska ďalších prostriedkov procesnej obrany, napr. uplatnenia hmotnoprávnej námietky premlčania. Žalovaný zdôrazňuje, že predmetná úverová zmluva má všetky náležitosti vyžadované všeobecne záväznými právnymi predpismi a bola uzavretá spôsobom plne konformným s platným právom. Vzhľadom na čas, ktorý uplynul od plnenia, však žalovaný vznáša výlučne z dôvodu právnej opatrnosti námietku premlčania žalobou uplatnenej pohľadávky, z dôvodu uplynutia zákonom stanovenej premlčacej doby. Predmetná úverová zmluva v celom rozsahu odráža vôľu zmluvných strán, je vyvážená, neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a je v celom rozsahu platná. Žalovaný považuje za potrebné poukázať na nutnosť rešpektovania autonómie vôle jednotlivých subjektov práva, rešpektovanie ktorej je jednou zo základných zásad demokratického právneho štátu. Princípom zmluvnej slobody (autonómie vôle) v oblasti súkromnoprávných vzťahov je neoddeliteľne spätá aj ďalšia požiadavka, a síce požiadavka riadne dodržiavať uzatvorené zmluvy. S ohľadom na všetko uvedené je bez reálneho právneho významu zaoberať sa ďalšími neúplnými, prípadne neexistujúcimi tvrdeniami pôvodcu podania, ak tento uvádza, že zmluva údajne neobsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov, nejedná sa o tvrdenie pravdivé, zmluva obsahuje ako splatnosť úrokov (mesačne, v posledný deň kalendárneho mesiaca), tak aj počet súborných splátok (119, pričom vzhľadom na dohodnutý spôsob nakladania s úrokmi, má celá splátka povahu istiny), údajne chýba počet a termíny splátok poplatku za správu úveru (nechýba, sú dohodnuté za každý mesiac existencie úveru vo výške 60,- Sk / 1,99 Eur), prípadne iných poplatkov (nevedno aké poplatky má pôvodca podania na mysli, nie je tak možné sa k uvedenému, procesne neúplnému tvrdeniu, vyjadriť, všetky poplatky sú uvedené v sadzobníku poplatkov), údajne chýba aj správna výška splátky istiny (nevedno v čom je nesprávna, ani k uvedenému neúplnému tvrdeniu sa tak nie je možné vyjadriť), správne tiež nemá byť uvedená údajne ani výška celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (rovnako uvedené tvrdenie je neurčité, nevedno v čom má byť celková výška nesprávna, žalovaný uvádza, že výška celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom správne uvedená je a to vo výške 97 131,80 Sk), resp., že úverová zmluva údajne neuvádza ani adresu, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (ani uvedené tvrdenie nie je pravdivé, uvádza, a to v Reklamačnom poriadku, ktorý je súčasťou zmluvy, kde je uvedené, že Klient podáva Reklamáciu a Banka Reklamáciu prijíma: a. ústne v ktoromkoľvek Obchodnom mieste Banky, b. písomne s pripojeným vlastnoručným podpisom doručením Banke, c. elektronicky prostredníctvom elektronickej služby alebo e-mailovej správy na adresu Banky, d. prostredníctvom služby SporoTel. Úverová zmluva a všetky jej súčasti sú podmienené navrhované ako dôkaz. Je úplne evidentné, že žalobkyňa postupuje šikanózne, že poznala rozsah svojho záväzku a napriek tomu sa snaží vyhnúť plneniu svojich riadne dojednaných záväzkov.

4. Podaný odpor bol zaslaný na vyjadrenie žalobkyne, ktorá sa k nemu vyjadrila podaním súdu doručeným dňa 24.11.2017 cestou jej právneho zástupcu. S tvrdením žalovaného v žiadnom prípade nesúhlasí a podľa ich názoru boli rozhodujúce skutkové tvrdenia v žalobe dostatočne uvedené. Ak teda žalovaný v odpore tvrdí, že žalobkyňa neuviedla v žalobe rozhodujúce skutočnosti, nemožno jeho argumentáciu vyhodnotiť inak ako účelovú, s cieľom odvieť pozornosť súdu od niekoľkých porušení zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Účelovosť tvrdení žalovaného o absencii rozhodujúcich skutočností je zrejme o to viac, že žalovaný nepoprel

tvrdenia žalobkyne o tom, že od nej prijal platby v celkovej výške 5 245,31 Eur. Zreteľne to vyplýva z predložených dôkazov a nie je vôbec potrebné, aby žalovaný musel hádať, ktoré platby tvoria predmet sporu. Určite nie v prípade, keď samotný žalovaný je pôvodcom predložených listín a musí sa v nich veľmi dobre orientovať. Napriek uvedenému žalobkyňa žalovanému zrekapitulovala jednotlivé platby (v počte 132) zrealizované za účelom splnenia dlhu z úverovej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu, tak ako vyplývajú z predložených výpisov a potvrzení o hotovostných vkladoch a vo vyjadrení uviedla presný dátum úhrady a k tomu prislúchajúcu uhradenú sumu. Žalovaný sám neuvádza aká je výška splátok úrokov a aký je počet týchto splátok, aj napriek tomu, že v odpore popiera, že by uvedené v zmluve chýbalo. Táto náležitosť pritom zreteľne v zmluve absentuje a sám žalovaný sa vo svojom odpore obmedzuje iba na konštatovanie splatnosti týchto splátok (mesačne k poslednému dňu v mesiaci). Žalovaný ďalej uviedol, že žalobkyňa neuviedla v čom spočíva nesprávnosť výšky splátky istiny. Výška poskytnutého úveru, a teda istiny predstavuje podľa zmluvy 3 651,33 Eur (pôvodne 110 000,- Sk). Ak bol dojednaný počet splátok istiny 119, výška splátky istiny by mala predstavovať cca 30,70 Eur (pôvodne 925,- Sk). Ak je teda splátka istiny 56,79 Eur (pôvodne 1 711,- Sk) je zrejme, že v sebe pravdepodobne zahŕňa aj výšku úrokov prípadne iných (im neznámych) poplatkov. K nesprávnej výške celkových nákladov žalobkyňa uviedla, že v zmluve je uvedené, že výška celkových nákladov spotrebiteľa je 3 224,19 Eur (pôvodne 97 131,90 Sk). Avšak ak predpokladáme, že mesačne musel spotrebiteľ zaplatiť minimálne sumu 56,79 Eur (pôvodne 1 771,-Sk) (suma splátky istiny plus poplatku za správu úveru) a túto sumu vynásobíme počtom splátok (119), dostaneme výslednú sumu 6 995,59 Eur (pôvodne 210 749,- Sk), ktorá predstavuje celkovú čiastku, ktorú by mal spotrebiteľ zaplatiť veriteľovi pri riadnom splácaní. Ak od tejto sumy (6 995,59 Eur - pôvodne 210 749,-Sk) odpočítame výšku istiny (poskytnutého úveru 3 651,33 Eur - pôvodne 110 000,- Sk) dostaneme rozdiel vo výške 3 676,19 Eur (pôvodne 110 749,- Sk), ktorý predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na poskytnutý úver. Napokon žalovaný uviedol, že adresa pre uplatnenie reklamácie je uvedená v Reklamačnom poriadku, ktorý je súčasťou zmluvy. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 2.7.2015 č.k. 2Co 56/2014, z ktorého vyplýva, že súčasťou zmluvy nemôžu byť také dokumenty, ktoré účastník zmluvy nepodpísal.

5. Vo vyjadrení žalovaného doručeného súdu 3.4.2018 sa žalovaný opätovne venoval procesným náležitostiam podanej žaloby. Uviedol, že ak ten, kto sa označuje za žalobcu, dopĺňa podstatné skutkové tvrdenia vo vzťahu k nim tvrdenému "nároku", tieto môže dopĺňať len vo vzťahu k žalobe, ktorá je úplná a riadna a len s privolením (vo forme uznesenia) súdu. Označený žalovaný v podanom odpore jasným a zrozumiteľným spôsobom uviedol a zdôvodnil, prečo nie je podanie označeného žalobcu podaním úplným a riadnym. Pri jednotlivých uvedených a rozpisovaných platbách nie je uvedené, kto uvedené platby zrealizoval, čo je okrem iného podstatná skutočnosť umožňujúca posúdenie vecnej legitímácie. Označený žalovaný (ale ani súd) sa stále nedozvedeli, čo konkrétne má byť bezdôvodným obohatením, ktoré časti z ktorých konkrétnych nevedno kým realizovaných úhrad má byť bezdôvodným obohatením na strane žalovaného a prečo. Žalobkyňa údajne uhradila žalovanému "spolu" 5 245,31 Eur, avšak domáha sa vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1 593,98 Eur. V sume (plneniach) v "spoločnej" výške 5 245,31 Eur je tak nekonečné množstvo možností, ako z uvedeného "vyčleniť" sumu 1 593,98 Eur. Žalobkyňa je povinná uviesť dostatočne určité tvrdenia, tak, aby mohol byť riadne vymedzený predmet konania (údajný nárok, uvedené - požiadavka určitosti - sa vzťahuje nielen na procesnoprávne úkony, prípadne s hmotnoprávnymi účinkami, ale aj na úkony hmotnoprávne). Z uvedeného vyplýva, že do doby, kým podanie označené ako žaloba neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, nie je možné o ňom ako o žalobe konať. Žalovaný v už podanom odpore poukázal na nespĺnenie základných procesných predpokladov ďalšieho konania, resp. postupu v konaní. Žalobkyňa bezdôvodné obohatenie vymedzila výlučne matematicky, prostým odpočítaním ňou uvádzaných číselných hodnôt, ktoré už sami osebe nie sú relevantným tvrdením o konkrétnom plnení (žalobkyňa v žalobe jasne uviedla, že od žalovaného jej bol poskytnutý úver v celkovej výške 3 651,33 Eur, pričom žalobkyňa uhradila spolu 5 245,31 Eur). Keďže sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, suma, ktorú žalovaný prijal nad sumu 3 651,33 Eur, prijal bez právneho dôvodu, a preto je suma vo výške 1 593,98 Eur (rozdiel medzi sumou 5 245,31 Eur a 3 651,33 Eur) bezdôvodným obohatením na strane žalovaného. Uzatvorená zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, čo by bolo zrejme, keby označená žalobkyňa, súdu predložila všetky listinné dôkazy (vrátane kompletnej zmluvy, jej súčasťou a príslušenstva, obchodných podmienok, reklamačného poriadku, sadzovníka poplatkov atď.). Rovnako tak zmluva obsahuje uvedenie splátky v jej súbornej výške, ako aj výšku a periodicitu splátok poplatkov za správu úveru, obsahuje správnu výšku splátky istiny (žalobkyňa uviedla, že žalovaný neuviedol v čom spočíva nesprávnosť výšky splátky istiny). Výška

poskytnutého úveru, a teda istiny predstavuje podľa zmluvy 110 000,- Sk. Ak bol dojednaný počet splátok istiny 119, výška istiny by mala predstavovať cca 925,- Sk. Ak je teda splátka istiny 1 711,- Sk je zrejme, že v sebe pravdepodobne zahŕňa aj výšku úrokov prípadne iných poplatkov. Rovnako je správne uvedená celková výška nákladov spotrebiteľa (ktorá sa určuje zákonom stanoveným spôsobom) i adresa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo/a sťažnosť (tá je uvedená priamo v záhlaví zmluvy a je tu i Reklamačný poriadok, na ktorého použitie je v záverečných ustanoveniach zmluvy odkazované a tento je do obsahu zmluvy inkorporovaný). S ohľadom na všetko vyššie uvedené nie je podanie ("žaloba") žalobou riadnou, o.i. neobsahuje základné meritórne tvrdenia, a preto musí byť alebo odmietnutá alebo zamietnutá. Zároveň žalovaný navrhuje, aby bolo rozhodnuté, že označený žalobca je povinný uhradiť žalovanému náhradu trov konania.

6. Súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 19.4.2018. Na pojednávanie sa osobne dostavila žalobkyňa, jej právny zástupca ako aj právny zástupca žalovaného.

7. Právny zástupca žalobkyne pred súdom poukázal a pridŕžoval sa obsahu žaloby a doterajších písomných vyjadrení. Žalobkyňa sa pridŕžovala tvrdení svojho právneho zástupcu, iné k veci uviesť nemala čo. Právny zástupca žalobkyne uviedol, že bezdôvodným obohatením sú všetky plnenia, ktoré žalobkyňa žalovanému poskytla nad sumu 3 651,33 Eur. Žalobkyňa tak považuje, že do určitého dátumu plnila žalovanému na poskytnutú istinu, ktorú k tomuto dátumu aj uhradila, pričom všetky plnenia poskytnuté po tomto dátume je potrebné považovať za bezdôvodné obohatenie. Poukázal na to, že zo zmluvy vyplýva, že výška splátky istiny je 56,79 Eur, pričom žalobkyňa zastáva názor, že od zaplatenia prvej splátky od roku 2009 bola splácaná iba istina, a to až do zaplatenia sumy 3 651,33 Eur. Z tohto dôvodu boli všetky splátky zaplatené žalovanému iba splátkami istiny. Za bezdôvodné obohatenie je preto potrebné považovať všetky splátky uhradené po dátume, ku ktorému došlo k zaplateniu sumy 3 651,33 Eur. Súčasne opätovne poukázal na to, že v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN, ktorá sa odvíja od nesprávneho uvedenia celkových nákladov spojených s úverom.

8. Právny zástupca žalovaného pred súdom taktiež poukázal na obsah písomných úkonov v konaní, osobitne na ustanovenie § 132 C.s.p., ustanovujúce, že úplná žaloba musí obsahovať tvrdenie všetkých podstatných skutočností. V prípade bezdôvodného obohatenia je povinnosťou uviesť, čo bolo plnené a ktoré plnenie má byť bezdôvodným obohatením. Na pojednávaní zaznela veta, že plnenie ktoré žalovaný prevzal od žalobkyne bolo bez právneho dôvodu, avšak svoje podanie označené ako žaloba odôvodňuje žalobkyňa tým, že poskytnutý úver má byť bezúročný a bez poplatkov. Uvedené tvrdenia sa vzájomne vylučujú. Uvedené okrem iného vylučujú i listiny predložené samotným pôvodcom podania. Je zrejme, že žalobca si zamieňa pojmy splátka a pojmy plnenia, pričom každé osobitné plnenie má v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe samostatný právny osud. Podanie žalobkyne je nespôsobilé na meritórne prejednanie, nemôže uniesť ani bremeno tvrdenia, ani bremeno dôkazné a z uvedeného dôvodu mu v žiadnom prípade nemôže byť vyhovené. V žalobe nie je obsiahnuté tvrdenie, že plnila žalobkyňa. Nielenže toto tvrdenie neexistuje, ale aj keby existovalo je vyvrátené listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou. Poukázal na uznesenie U NS ČR sp. zn. 33Odo/52/2005, podľa ktorého každá z čiastkových platieb plnených bez právneho dôvodu má svoj samostatný právny osud, pričom tento záver nie je nijako spochybňovaný ani v rozhodovacej praxi súdov Slovenskej republiky. Bez toho aby žalobkyňa pristúpila k uvedenej špecifikácii a neprodukovala len hypotetické a súčtové tvrdenia nie je možné osud konkrétnych plnení jednoznačne preskúmať. Tvrdenia o tom, že od začiatku splácania úveru malo byť údajne plnené na istinu v celom rozsahu sú v celom rozsahu nepravdivé, práve naopak, bolo plnené v sume, ktorá sa súčtom rovná výške dohodnutého anuitného plnenia a zo samotných listín predložených žalobkyňou vyplýva, akým spôsobom bola táto platba účtovaná. Uvedené však nič nemení na skutočnosti, že zmluva má všetky požadované náležitosti, tak ako vykladajú všeobecné sudy Slovenskej republiky, tak ako inštruovala banky Národná banka Slovenska, ako aj tak ako to vyplýva zo zákona č. 258/2001 Z.z., pričom navyše nielen tzv. nerozčlenenie splátky nie je správnym právnym názorom, navyše ani údajné tvrdenia o zlých celkových nákladov a ďalšie tvrdenia týkajúce sa nedostatkov zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú natoľko neurčité odhliadnuc od ich nepravdivosti, že netvoria relevantný proces konania. Právny zástupca žalovaného k spisovému materiálu založil vyjadrenie Národnej banky Slovenska zo dňa 11.1.2017, ktoré sa týkalo inej zmluvy toho istého typu, z ktorého je zrejme, že formulácia použitá v zmluve bez ťažkostí umožňuje identifikovať presné dátumy splátok, nakoľko nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. K členeniu splátky na istinu a príslušenstvo, v danom vyjadrení bolo uvedené, že zákon o spotrebiteľských úveroch (účinný v

čase zatvorenia zmluvy) neobsahoval ako povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere členenie zmluvne dojednanej mesačnej splátky na istinu a príslušenstvo spotrebiteľského úveru a následné použitie týchto úhrad na splatenie zostatku spotrebiteľského úveru. Právnomu zástupcovi žalovaného nie je zrejmé, ktorý deň je deň, kedy žalobkyňa splácaním dosiahla sumu 3 651,33 Eur a čo to je všetky splátky nad túto sumu. To sú neurčité a nijako nešpecifikované, generické pojmy. To, že nebolo plnené na istinu vyplýva z predložených výpisov, z ktorých je úplne zrejmé že neplnila len žalobkyňa a že bolo plnené na úrok, ktorý bol uvedenými spôsobmi zaúčtovaný každomesačne. Uvedené je dôsledkom toho, že žalobkyňa podstatné skutočnosti v úplnosti netvrdila ani ich nepreukázala. Keby uvedeným spôsobom postupovala, bolo by ako zo zmluvy tak i z formuláru zrejmé, že úroky sú splatné vopred mesačne posledný kalendárny deň mesiaca. Istina je splatná k dvadsiatemu dňu v mesiaci. Súčasťou zmluvy sú aj produktové obchodné podmienky pre poskytovanie úverov a v zmysle ustanovenia čl. 5.5.7.1 POP uzatvorením úverovej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že úroky, náklady a poplatky sa dňom ich splatnosti pripíšu k istine úveru a stávajú sa jej súčasťou. Rovnako tvrdenia o tom, že zmluva údajne neobsahuje správne RPMN, lebo údajne neobsahuje správne celkové náklady, je procesne neurčité a žalobkyňa je povinná uviesť v čom je RPMN zlá a aké majú byť správne náklady, v čom sú nesprávne tie ktoré sú uvedené v zmluve t.j. 97 131,80 Sk á 15,74 % .

9. Súd vo veci dokazovanie vykonal oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to: Zmluva o splátkovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Výzva na úhradu preplatku - pokus o zmier zo dňa 27.2.2017, výpisy z účtu žalobkyne, Vyjadrenie Národnej banky Slovenska zo dňa 11.1.2017, ako aj s ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom.

10. Na základe takto vykonaného dokazovania súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 15Csp/110/2017-404 zo dňa 15.5.2018, ktorým rozhodnutím podanej žalobe vyhovel v plnom rozsahu. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že túto v plnom rozsahu priznal žalobkyňi. Voči vyššie uvedenému rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd Trnava, ako súd odvolací, ktorý svojím rozhodnutím č.k. 11Co/164/2018-479 zo dňa 28.6.2019 rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom pre zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci na ďalšie konanie bolo predovšetkým neuvedenie predbežného právneho posúdenia veci a skutočností, ktoré sú medzi stranami sporné a ktoré sporné nie sú, a tým odňal možnosť stranám konať pred súdom. Uvedeným postupom bolo teda konanie zaťažené procesnou vadou, pri výskyte ktorej zákon nedáva odvolaciemu súdu inú možnosť, než rozhodnutie napadnuté odvolaním zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie (tunajšiemu súdu) na ďalšie konanie.

11. Po zrušení rozhodnutia tunajšieho súdu bolo vo veci nariadené pojednávanie na deň 28.11.2019, ktorého sa osobne zúčastnil právny zástupca žalobkyne ako aj právny zástupca žalovaného, v prítomnosti ktorých súd vo veci pojednával.

12. Právny zástupca žalobkyne pred súdom uviedol, že zotrváva na všetkých doterajších vyjadreniach. Stotožňuje sa taktiež s právnym posúdením veci, ktoré je obsiahnuté v rozhodnutí súdu 2. inštancie. Pre spresnenie dodal, že žalobkyňa požaduje vydať bezdôvodné obohatenie, pričom jeho výšku je možné ustáliť jednoduchým matematickým výpočtom. K splateniu poskytnutej istiny žalobkyňou došlo dňa 20.11.2014, čiže platbou označenou č. 92 vo vyjadrení zo dňa 23.11.2017. Časť z tejto platby vo výške 27,44 Eur ako aj všetky nasledovné platby označené vo vyjadrení zo dňa 22.11.2017 pod č. 93 a č. 132 považuje za bezdôvodné obohatenie sa žalovaného. Súčasne poukázal na to, že je irelevantné akým spôsobom žalobkyňa účtovala plnenia v prospech žalovaného. Žalobkyňa nikdy neplnila na úrok alebo na poplatky. Rozčlenenie v jej vyjadrení zo dňa 23.11.2017 je spôsobené tým, že pri jeho vypracovaní vychádzala z výpisov z úveru, v ktorých žalobkyňou hradenú splátku takýmto spôsobom rozčlenil žalovaný.

13. Právny zástupca žalovaného pred súdom primárne poukázal na závery vyplývajúce z rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, v zmysel ktorej síce je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je taktiež nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné právne inštitúcie (plenárne rozhodnutie US SR, PL US 11/2016). Povinnosť strany tvrdiť má kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 ZP CSP, 1US 246/19). Obsah práva na súdnu ochranu uvedený v čl. 46 Ústavy okrem iného znamená, že jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov a iných orgánov SR (IUS/26/94). Zároveň podľa čl. 3, 11 a 16 ZP CSP právne predpisy sa vykladajú vo

vzájomnej súvislosti a zároveň výklad zákona nesmie odporovať tomu, čo jednoznačne vyplýva z jeho slov a nikto sa nemôže dovolať výkladu proti zmyslu a významu takéhoto ustanovenia. Zároveň uviedol, že na danom pojednávaní opäť došlo k pokusu o popretie zákonnej úpravy, keď zákon stanovuje, že po doručení žaloby je zmena alebo doplnenie skutkových tvrdení zmenou žaloby, ide o povinne písomný úkon, ktorý predpokladá písomný návrh žalobcu a jeho relevancia nenastala podaním ale až súdnym rozhodnutím o pripustení zmeny. Žalobkyňa opakovane uvádza skutočnosti, ktoré nie sú uvedené v žalobe ani neboli do konania vnesené predpokladaným spôsobom. Čo sa týka dôsledkov odkazujem práve na uvádzané závery z rozhodnutí ÚS SR. Každé jednotlivé plnenie má svoj právny osud a bez špecifikácie toho ktorého konkrétneho plnenia, a to špecifikácie procesne predpokladaným spôsobom, nie je možné skutkovo zistiť výšku plnenia, čas plnenia, čo sú skutočnosti, bez ktorých nie možné posúdiť, či bolo plnené riadne, včas a akým spôsobom bolo prípadne s takýmto plnením naložené. Bez uvedenia toho, čo sa konkrétne žiada vydať nie je okrem iného možné vôbec pojmovo uvažovať o určitosti prípadného právneho úkonu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Rovnako však nie je možné ani akýmkoľvek spôsobom posúdiť otázku splatnosti takéhoto nároku, pretože splatnosť možno skúmať len pri nároku, ktorý je dostatočne určitý; splatnosť záväzku z bezdôvodného obohatenia nevyplýva ani zo zákona ani zo zmluvy, a preto je nevyhnutné uvedené zosplatniť zosplatňovacím úkonom, ktorý doručí údajný veriteľ dlžníkovi. Žiaden takýto právny úkon žalovanému v čase pred podaním žaloby doručený nebol, pretože tak ako sa sám právny zástupca žalobkyne odvoláva na svoje vyjadrenie z 23.11.2017 v tomto konaní žiadne určité vymedzenie toho ktorého konkrétneho plnenia ktoré žiada vydať Slovenskej sporiteľni nedoručil, a to vrátane času po začatí tohto konania, kedy osobitne uvádza, že zosplatňovací úkon je úkonom hmotno-právnym a napr. i právny zástupca žalovaného žiadnym hmotno-právnym zástupcom Slovenskej sporiteľni a.s. nie je, je len zástupcom procesným. V žiadnom prípade nie je možné hovoriť o tom, že by žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno, či predovšetkým bremeno tvrdenia, ako základnej procesnej povinnosti. Uviedol, že výklad, že by nejaké rozčlenenie peňažnej povinnosti dlžníka na viacero častok, ktoré v súhrne dávajú alebo sa rovnajú výške jeho súbernej povinnosti, by mohol mať akýkoľvek vplyv na jeho ekonomické rozhodovanie sú doslova absurdné, pretože finančný náklad dlžníka je v prípade napr. 300,- Eur a 100 + 100 + 100,- Eur úplne rovnaký. Takisto tvrdenia o tom, že nie sú údajne splnené ďalšie náležitosti, ktoré sú povinnou náležitosťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú nesprávne, keďže okrem iného vyplývajú z úplného nepochopenia obsahu konkrétnych právnych noriem, pričom konkrétne má okrem iného na mysli tvrdenie o tom, že zmluva údajne neobsahuje povinnú náležitosť, ktorou je výška celkových nákladov spotrebiteľa, pričom žalobca si zjavne zamieňa pojmy neexistencie údaju a nesprávnosť údaju. Ide o dve právne odlišné kategórie, čo okrem iného úplne jasne vyplýva napr. i zo súčasného znenia zákona o spotrebiteľských úveroch, kedy v § 11 ods. 1 písm. a/ sa uvádza, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, ak zmluva neobsahuje požadované náležitosti a v písm. b/ je uvedené, že je bezúročná a bezpoplatková len v prípade, ak je RPMN uvedená nesprávne, v neprospech spotrebiteľa. Takisto je úplne evidentné, že celkové náklady v zmluve uvedené sú, to nikto ani nejakým spôsobom nepopiera. Takisto je na úplne nesprávnom výklade založená premisa o tom, že v zmluve nemá byť uvedená adresa, na ktorej má spotrebiteľ možnosť uplatniť reklamáciu, keďže z textácie zákona je úplne zrejmé, že táto povinnosť sa týka výlučne predávajúceho a nie veriteľa. Uvedená požiadavka sa však týka úverovania pri splátkovom predaji, nie pri poskytovaní úverov bankou. Toto všetko je uvedené naozaj bezohľadu na to, že všetky údaje vytykané nedostatky v zmluve uvedené sú, pričom opätovne poukazuje na rozhodnutie SD EÚ vo veci C 42/15, z ktorého vyplýva, že i v prípade ak sú požadované náležitosti obsiahnuté vo viacerých dokumentoch, pričom konkrétne sa uvádza okrem iného VOP uvedené plne spĺňa požiadavky Európskeho práva. Reklamácie (hoci to nie je povinnosť veriteľa) sú riešené v osobitnom reklamačnom poriadku, ktorý bol riadne inkorporovaný a na ktorý zmluva odkazuje v čl. II/2. Takisto celkové náklady spotrebiteľa sú uvádzané správne. Je zrejmé, že medzi sporovými stranami bola zmluva uzatvorená dňa 10.12.2008, splatnosť splátky istiny bola k 20.-temu dňu v kalendárnom mesiaci, t.j. najbližší prípustný termín splátky bol 20.12.2008. Avšak zo zmluvy vyplýva, že prvá splátka bola dohodnutá až na 20.1.2009 a logicky z uvedeného vyplýva, že do doby od začatia splácania po poskytnutí úveru akcentujú dojednanie o splatnosti úrokov v posledný deň v mesiaci došlo pred splatením prvej splátky istiny k prvej splatnosti úrokov, a to dňa 31.12.2008. Uvedené úroky boli vo výške 870,60 Sk, čo okrem iného zreteľne vyplýva z výpisu za rok 2008. Celkové náklady dlžníka sú tak tvorené nasledujúcim súčtom je to spracovateľský poplatok vo výške 2 699,- Sk, prvý úrok vo výške 870,60 Sk a kvantitatívne vyjadrenie príslušných splátok, pričom v tomto smere je dôležité uviesť ako už bolo podrobne uvedené v písomnom vyjadrení, že vzhľadom na skutočnosť že nie je možné s ohľadom na amortizáciu uviesť všetky splátky tak, aby boli v rovnakej hodnote, na uvedené pamätá ustanovenie POP, ktoré boli riadne inkorporované už uvádzaným článkom II/2., kde sa v ustanovení bodu 5.5.3. stanovuje, že posledná

splátka, v tomto prípade č. 119 je vo výške zostatku pohľadávky, pričom uvádza, že tento zostatok je nižší ako je regulérna splátka, tzn. že nemôže byť v neprospech spotrebiteľa. Takže pokračujúc vo výpočte celkových nákladov k výške prvého úroku a spracovateľského poplatku je pripočítaných 118 splátok po 1 711,- Sk a posledná znížená splátka vo výške 1 664,30 Sk. Čo v súčte dáva presne uvedených 97 131,90 Sk. Tieto celkové náklady sú vypočítané bankovým informačným systémom, ktoré banka povinne vedie podľa zákona o bankách, a ktorý je minimálne raz ročne auditovaný NBS. Takisto, ak bolo uvádzané že nemá byť uvedená akási splatnosť poplatkov v prvom rade nie je zrejmé, o aké poplatky má ísť. Ale predovšetkým, ak je dohodnutá splatnosť mesačne, je zrejmé ako i podľa zákona (§ 122 OZ) že splatnosť je v posledný deň v mesiaci, čo sa explicitne uvádza i v Sadzobníku, ktorý bol riadne predložený a v uvedenom ustanovení označené. Zo všetkých predložených výpisov predsa jednoznačne vyplýva, že presne uvedeným spôsobom bolo uvedené i zúčtované. Takisto, ak žalobkyňa vyslovuje akési špekulatívne tvrdenia o tom, že má byť nesprávne uvedená výška istiny, je uvedené rovnako dôsledkom toho, že reálne nepoukazuje na obsah dohodnutého záväzku na splatnosť úrokov a istiny v odlišný deň a na dojednanie, že splatné úroky sa stávajú súčasťou istiny. Presne takýmto istým spôsobom je tvorená anuitná splátka. Len preto sa uvádza výška súbernej istiny, ako vyplýva z predložených výpisov, žalovaný nikdy ani nič iné nepožadoval. Žalovaný z opatrnosti vzniesol aj námietku premlčania. Z predložených výpisov z účtu je zrejmé, že s jednotlivými plneniami bolo naložené tak, že časť bola použitá na istinu, časť na platenie úroku, časť na úhradu poplatku za správu úveru, časť na úhradu úroku z omeškania. Zároveň je z uvedeného zrejmé, že tieto plnenia alebo neboli plnené len žalobkyňou alebo boli hradené z prostriedkov patriacich do podnikania z čoho jednoznačne vyplýva, keďže v rámci hospodárenia podnikateľa možno uhrádzať len záväzky ktoré súvisia s podnikaním, že je vysoko pravdepodobné, že sa o žiaden úver podľa zákona č. 258 /2001 Z.z. nejedná, keďže ako uvádza SD EÚ okrem iného v rozsudku vo veci Johan Gruber, že dôležité je reálne použitie prostriedkov nie to, čo je prípadne uvedené v zmluve. Za tejto situácie žalobkyňa sama predložila dôkazy, ktoré vyvracajú domnienku o tom, že úver bol použitý spôsobom, ktorý zmluva predpokladá. Žalobkyňa si nemôže späťne vykonštruovať nejakú realitu, ak je z výpisu z účtu zrejmé, že nejaké plnenie bolo reálne použité na poplatok či úrok z omeškania, nemôže predsa tvrdiť, že bolo použité na istinu. Pri tvrdení ohľadom použitia úveru na podnikateľské účely vzhľadom právny zástupca žalovaného z výpisu úverového účtu, kde časť splátok je hradená podnikateľským subjektom I. J. - H. A., čo jednoznačne evokuje hradenie záväzku z podnikateľskej činnosti, pretože je vylúčené, aby sa legálne hradil nepodnikateľský záväzok z podnikateľských prostriedkov a táto skutočnosť ako aj plnenia vykonané ďalším subjektom, Ladislavom Szalaiom, jednoznačne vedú k záveru, že tu nie je preukázaná ani aktívna vecná legitímácia údajne poškodeného z bezdôvodného obohatenia.

14. Právny zástupca žalovaného napokon do spisu súčasne založil reklamačný poriadok žalovaného, platný ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, výpis z úveru z roku 2008 (účtovné obdobie od 1.1.1980 - 31.12.2008) a rozhodnutia všeobecných súdov v iných veciach, ktoré sa zaoberali a pojednávali o otázke poslednej zníženej splátky.

15. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania strany sporu na pojednávaní nemali a v záverečnej reči obidve strany sporu poukázali na svoje doterajšie prednesy a záverečné stanoviská podané vo veci pred zrušením rozhodnutia vo veci samej odvolacím súdom. nevyužil.

16. V rámci predbežného právneho posúdenia veci súd uviedol, že uplatnený nárok je potrebné skúmať s prihliadnutím na ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom sú tu poukazuje, že súčasná judikatúra smeruje k tomu, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá. Aj keď v danom konaní ide o konanie so slabšou stranou, nie je možné ani v tomto konaní ignorovať požiadavku tvrdenia. Nárok je potrebné riadne špecifikovať, a to v každom konaní.

17. Sporné medzi stranami nebolo, že došlo medzi nimi k uzatvoreniu zmluvy o úvere, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver, a rovnako tak nebola sporná ani poskytnutá či splatná čiastka. Sporným však ostalo to, či na strane žalovaného došlo, alebo nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, pričom toto malo byť spôsobené tým, že v dôsledku absencie zákonných náležitostí úverovej zmluvy, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

18. Súd vo veci doplnil dokazovanie oboznámením sa s obsahom dodatočne predložených listinných dôkazov, a to reklamačný poriadok žalovaného, platný ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, výpis z úveru z roku 2008 (účtovné obdobie od 1.1.1980 - 31.12.2008), ako aj s ostatným na vec sa vzťahujúcim

spisovým materiálom a prednesmi na poslednom vo veci konajúcom pojednávaní a zistil tento skutkový a právny stav veci:

19. Dňa X.XX.XXXX došlo medzi žalovaným ako bankou a žalobkyňou ako dlžníkom k podpisu Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe uvedenej zmluvy sa zaviazal žalovaný poskytnúť žalovanej úver formou spotrebného bezúčelového úveru vo výške 3 651,33 Eur. Z uvedenej zmluvy vyplýva, že bol stanovený spracovateľský poplatok vo výške 89,50 Eur, poplatok za správu úveru vo výške 1,99 Eur mesačne, výška splátky istiny bola dohodnutá na 56,79 Eur, pričom táto splátka bola dohodnutá ako mesačná a bola splatná v 20.-ty deň v kalendárnom mesiaci. Počet splátok bol dohodnutý na 119,- Eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.1.2009 a splatnosť poslednej splátky na 20.11.2018. Splatnosť úrokov pričom úroková sadzba bola dohodnutá na 12,95 % ročne. Bola mesačná, pričom splatnosť úrokov bola dohodnutá na posledný deň kalendárneho mesiaca. Ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená na 15,74 %, celkové náklady spojené s úverom mali byť vo výške 3 224,19 Eur a priemerná hodnota RPMN bola stanovená na 17,05 %.

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

23. Podľa ods. 3 cit. ustanovenia, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

24. Spotrebiteľské zmluvy a vzťahy z nich vyplývajúce majú občianskoprávnu povahu, nakoľko neupravujú obchodné vzťahy medzi podnikateľmi, osobami, ktoré konajú v rámci podnikania, ale vzťahy medzi podnikateľom a fyzickou osobou, ktorá koná v tomto vzťahu pre svoje osobné potreby a na súkromné účely a nie na účely podnikania alebo obchodu. Na takto posudzovaný vzťah preto treba aplikovať zákonnú úpravu Občianskeho zákonníka, ktorá bola platná v čase uzavretia zmluvy.

25. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

27. Podľa ods. 3 cit. ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa ods. 4 cit. ustanovenia, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 5 cit. zákona, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Úver poskytnutý žalobkyni je úverom spotrebným, ktorý podlieha právnej regulácii vyplývajúcej z vtedy platného zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. Taktiež je potrebné uviesť, že konanie v ktorom si žalobkyňa uplatnila svoje práva voči žalovanému, ktorý je bankou z titulu, ktorý vznikol nesporne z existujúceho spotrebiteľského vzťahu, je sporom s ochranou slabšej strany. Avšak je potrebné poukázať aj na to, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje limity, a nemôže byť bezbrehá a na úkor chránených práv a záujmov protistrany.

31. Predmetom daného konania bolo vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na úvere poskytnutom zmluvou č. XXXXXXXXXXXX. Žalobkyňa tvrdila, že zmluva je bezúročná a bezpoplatkov, nakoľko neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. V prvom rade sa súd zaoberal tvrdenou absenciou uvedenia výšky počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov. Tu súd poukazuje na odklon od pôvodnej rozhodovacej praxe, podľa ktorej absencia rozpisania zložiek splátok bola považovaná na nedostatok majúci za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľských úverov. Najvyšší súd SR v nadväznosti na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C/42/15 vo svojich rozhodnutiach pod sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018, sp. zn. 4Cdo/211/2017 z 23.4.2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017 z 23.4.2018 a sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo 17.4.2018, opakovane konštatoval, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V súvislosti s výkladom zákona o spotrebiteľských úveroch treba uviesť, že úmyslom zákonodarcu, bolo transponovať Smernicu 2008/48/ES v celom rozsahu. Nemožno od dodávateľov žiadať, aby v spotrebiteľských zmluvách uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z., uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny

splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu nutné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Vzhľadom k uvedeným záverom má súd za to, že zmluva o splátkovom úvere, uzatvorená medzi stranami sporu túto náležitosť obsahovala a obsahuje, a teda tvrdenie žalobkyne preukázané nebolo.

32. Pri určení splatnosti istiny, úrokov a poplatkov ako aj hodnotení, či zmluva obsahuje výšku celkových nákladov, súd poukazuje na prednes právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní vo veci konanom dňa 28.11.2019, kde poukázal na to, že aj tieto požadované náležitosti zmluva obsahuje a sú uvedené správne. Medzi sporovými stranami bola zmluva uzatvorená dňa 10.12.2008, splatnosť splátky istiny bola k 20.-temu dňu v kalendárnom mesiaci. Zo zmluvy vyplýva, že prvá splátka bola dohodnutá až na 20.1.2009 a teda z uvedeného je zrejmé, že do doby od začatia splácania po poskytnutí úveru akcentujúc dojednanie o splatnosti úrokov v posledný deň v mesiaci došlo pred splatením prvej splátky istiny k prvej splatnosti úrokov, a to dňa 31.12.2008. Uvedené úroky boli vo výške 870,60 Sk, čo okrem iného zreteľne vyplýva z výpisu za rok 2008. Celkové náklady dlžníka sú tak tvorené nasledujúcim súčtom - spracovateľský poplatok vo výške 2 699,- Sk + prvý úrok vo výške 870,60 Sk + kvantitatívne vyjadrenie príslušných splátok. Je dôležité uviesť, že vzhľadom na skutočnosť, že nie je možné s ohľadom na amortizáciu uviesť všetky splátky tak, aby boli v rovnakej hodnote, na uvedené pamätá ustanovenie POP, ktoré boli riadne inkorporované článkom II/2., kde sa v ustanovení bodu 5.5.3. stanovuje, že posledná splátka, v tomto prípade č. 119 je vo výške zostatku pohľadávky, pričom uvádza, že tento zostatok je nižší ako je regulárna splátka, tzn. že nemôže byť v neprospech spotrebiteľa. Takže pokračujúc vo výpočte celkových nákladov k výške prvého úroku a spracovateľského poplatku je pripočítaných 118 splátok po 1 711,- Sk a posledná znížená splátka vo výške 1 664,30 Sk. Čo v súčte dáva presne uvedených 97 131,90 Sk. Tieto celkové náklady sú vypočítané bankovým informačným systémom, ktoré banka povinne vedie podľa zákona o bankách, a ktorý je minimálne raz ročne auditovaný NBS. Z uvedeného má teda súd zato, že ustanovenia úverovej zmluvy týkajúce sa splatnosti istiny, splatnosti úroku ako aj výšky celkových nákladov sú zo zmluvy zistiteľné a určiteľné, a teda sú v zmluve uvedené. Opätovne žalobkyňa ani v prípade uvedených náležitostí dôkazné bremeno neunesla. Neunesla ho ani pri tvrdení, že zmluva neobsahuje údaj o RPMN, keď v zmluve je jasne uvedené, že ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená na 15,74 % a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bola stanovená na 17,05 %.

33. K namietanej skutočnosti, že v zmluve o splátkovom úvere nie je jednoznačne uvedená adresa predávajúceho, na ktorej mohla žalobkyňa ako spotrebiteľka uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, súd uvádza, že reklamácie sú riešené v osobitnom reklamačnom poriadku (súdu predložený), ktorý bol riadne inkorporovaný do zmluvy, a na ktorý zmluva odkazuje v čl. II/2. Zmluva o splátkovom úvere bola žalobkyňou riadne podpísaná, a teda jej obsah jej musel byť známy, a teda jej musel byť známy aj obsah inkorporovaného reklamačného poriadku. To či žalobkyňa sa s obsahom písomností aj skutočne oboznámila je a bolo len na nej, pričom to že tak neurobila nemôže byť sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Vyššie uvedené písomnosti boli teda dostatočne transparentné a ani absencia tejto náležitosti súdu preukázaná nebola.

34. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

35. V odôvodnení vyššie súd uviedol dôvody, pre ktoré neposúdil zmluvu o úvere ako bezúročnú a bez poplatkov. Súd ďalej konštatuje, že zo skutkových tvrdení žalobkyne nevyplývajú žiadne ďalšie skutočnosti odôvodňujúce vydanie plnenia, ktoré od nej mal žalovaný získať bez právneho dôvodu. Zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (na ktorej malo k vzniku bezdôvodného obohatenia dôjsť) vyplýva, že žalobkyňa ako úver čerpala sumu 3 651,33 Eur. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že na splatenie úveru uhradila sumu 5 245,31 Eur, ktorú skutočnosť žalovaný nerozporoval a medzi stranami nebolo sporné ani to, že zo strany žalobcu došlo k splateniu úveru. Keďže súd vylúčil, že by zmluvu bolo možné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, vychádzajúc z toho, že ide o zmluvu odplatnú, v podmienkach ktorej sa žalobkyňa zaviazala, že úver vo výške 3 651,33 Eur vráti spolu s úrokmi a dojednanými poplatkami, súd mal za to, že žalovaný prijal od žalobkyne plnenia v súlade so zmluvou. Okrem námietky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu absencie zákonných náležitostí, žalobkyňa žiadne skutočnosti vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia neuviedla, pričom súd má za to,

že ani v spotrebiteľských sporoch nemôže v prospech strany, ktorá je spotrebiteľom, dopĺňať skutkové tvrdenia, či meniť uplatnený nárok.

36. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd mal za to, že žalobkyňa v konaní neuniesla bremeno tvrdenia a rovnako tak ani dôkazné bremeno, a preto jej žalobu zamietol v celom rozsahu, ako žalobu podanú nedôvodne. Nakoľko uplatnený nárok súd zamietol v celom rozsahu ďalšími námietkami (premlčanie, úhrada splátok z podnikateľského účtu) žalovaného sa súd nezaoberal, nakoľko pre rozhodnutie vo veci samej to pre súd nebolo potrebné.

37. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 C.s.p., podľa ktorého nárok na náhradu trov vznikol žalovanému ako plne úspešnej strane sporu. Preto súd rozhodol tak ako je uvedené v druhej výrokovej vete tohto rozhodnutia a žalovanému priznal plnú náhradu trov konania. O výške priznaných trov rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa popri týchto všeobecných náležitostiach uvedie aj to proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.